

Ὁμολογίαν μεταπεφρασμένην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φωνήν· ἀλλ' ὁ Πατριάρχης Ἰωάσαφ οὐδεμίαν ἀκρόασιν ἔδωκε πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Μελάγγιθονος γραφέντα. Πρὸς τὸν αὐτὸν δὲ σκοπὸν ἐπέστειλαν τῷ Πατριάρχῃ Ἱερεμίας μετὰ δεκατέσσαρα ἔτει, ἦτοι ἐν ἔτει 1573, δύο καθηγηταὶ τῆς ἐν Τυβίγγῃ Ἀκαδημίας, ὁ Ἰάκωβος Ἀνδρέου καὶ ὁ Μαρτῖνος Κρούσιος, πέμψαντες καὶ οὗτοι τὴν Αὐγουσταίαν Ὁμολογίαν Ἑλληνιστί. Ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας λαβὼν τὴν Ὁμολογίαν ταύτην καὶ ἀκριβῶς ἀνάκρινας κεφάλαιον πρὸς κεφάλαιον, καὶ εὐρῶν αὐτὴν πολὺ ἀπέχουσαν τῶν δογμάτων τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐποίησεν ἀναίρεσιν, δι' ἧς ἐδείκνυ ὅτι ἡ διδασκαλία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει τῆς ὑγιᾶς διδασκαλίας, ἐκθέμενος ἅμα καὶ τὰ δόγματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἔπεμψε δ' αὐτὴν τοῖς διαμαρτυρομένοις ἐν ἔτει 1576. Ἀνεπαρκῶν δὲ νομισθέντων τῶν γεγραμμένων, ἐπέστειλαν αὐθις τῷ Πατριάρχῃ μετὰ ἐν ἔτος Λουκᾶς Ὅσιάνδρος καθηγητῆς τῆς θεολογίας, ἀντὶ τοῦ ἀπόντος Ἰακώβου Ἀνδρέου, καὶ Μαρτῖνος Κρούσιος, δισχυριζόμενοι λογισμοῖς σοφιστικοῖς, ὅτι ὀρθῶς πιστεύουσιν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας ἔτυχε τότε ἀποδημῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀντεπέστειλεν αὐτοῖς μετὰ δύο ἔτη, τῷ 1579. Ἀπήνησαν δ' αὐθις εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Πατριάρχου ἐπιστολὴν οἱ διαμαρτυρούμενοι· ὁ Πατριάρχης ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς αὐθις ἐν ἔτει 1586. Ἰδὼν δὲ ὅτι οὐδὲν κατορθοῖ, ἐτελεύτα τὴν ἐπιστολὴν οὕτως. „Ἀξιοῦμεν δὲ ὑμᾶς τοῦ λοιποῦ μὴ κόπους παρέχειν ἡμῖν, μηδὲ περὶ τῶν αὐτῶν γράφειν καὶ ἐπιστέλλειν, εἴ γε τοὺς τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρας καὶ θεολόγους ἄλλοτε ἄλλως μεταχειρίζεσθε, καὶ τοῖς λόγοις τιμῶντες αὐτοὺς καὶ ἐπαίροντες, τοῖς ἔργοις ἀθτεῖτε, καὶ τὰ ὄπλα ἡμῶν ἄχρηστα ἀποδεικνύετε, τοὺς λόγους αὐτῶν τοὺς ἀγίους καὶ θείους, δι' ὧν ἂν ἡμεῖς γράφειν καὶ ἀντιλέγειν ὑμῖν εἴχομεν· ὥστε τὸ καθ' ὑμᾶς ἀπηλλάξατε τῶν φροντίδων ἡμᾶς. Τὴν ὑμετέραν οὖν πορευόμενοι, μηκέτι μὲν περὶ δογμάτων, φιλίας δὲ μόνης ἕνεκα, εἰ

